

Wpisano do rejestru
 Trybunału Sprawiedliwości pod numerem M02872
 Luksemburg, dnia 18. 01. 2019
 Faks/E-mail: 16/01/19
 Wpłynęło dnia:

Sekretarz,
 Mirosław Aleksiejew
 Kierownik wydziału

Sygn. akt C-824/18

Warszawa, dnia 15 stycznia 2019 r.

Szanowni Państwo,

w odpowiedzi na korespondencję z dnia 14 stycznia 2019 r., w której zwrócono uwagę na potrzebę rozstrzygnięcia wskazanych w niej wątpliwości odnoszących się do drugiego pytania w sprawie C – 824/18, wyjaśniamy, co następuje.

I. W odniesieniu do propozycji zastąpienia słów zawartych w pytaniu drugim słowami zaznaczonymi przez Państwa na czerwono, a mianowicie słowami „istnieje”, „przy czym” oraz „a jednocześnie”, propozycję tę trzeba uznać za zasadną. Zwłaszcza, że wymienione słowa są równoważne słowom zastępowanym, co oznacza, że w żadnym stopniu nie modyfikują istoty pytania oraz intencji pytającego Sądu.

II. W odniesieniu natomiast do kwestii przeczenia zawartego w pytaniu drugim oraz rysujących się na tym tle wątpliwości translatorskich i propozycji ich rozstrzygnięcia poprzez taką redakcję pytania drugiego *in fine*, która miałyby polegać na wprowadzeniu słów „przy założeniu” które miałyby poprzedzać część zdania zaczynającego się od słów „[...]”, a sytuacja, gdy skład organu Państwa Członkowskiego mającego stać na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów [...]” oraz na rezygnacji ze słowa „nie” zawartego w ostatniej części pytania drugiego wyjaśniamy, co następuje.

W naszym przekonaniu użycie przeczenia w omawianej części zdania nie powinno budzić wątpliwości. Zwłaszcza, że rzecz nie dotyczy przecież zdania oznajmującego, lecz zdania pytającego, co oznacza, że ten właśnie kontekst użycia przeczenia był i jest istotny dla treści pytania.

Pytanie drugie, w jego całokształcie oraz w odniesieniu do stawianych w nim kwestii szczegółowych dotyczy więc, między innymi, tego,

„Czy art. 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3 i art. 6 ust. 1 TUE w związku z art. 15 ust. 1 i art. 20 w związku z art. 21 ust. 1 i art. 52 ust. 1 KPP w związku z art. 2 ust. 1, ust. 2

lit. a) i art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE oraz art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że

[...] sytuacja, gdy skład organu Państwa Członkowskiego mającego stać na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów (Krajowa Rada Sądownictwa), przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie dotyczącym pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego jest kreowany w ten sposób, że przedstawiciele władzy sądowniczej w tym organie wybierani są przez władzę ustawodawczą, nie zakłóca zasady równowagi instytucjonalnej?"

Rysujące się na tym tle wątpliwości przedstawione zostały w pkt od 24 do 28 uzasadnienia postanowienia. W pkt 25 wprost sformułowana została wątpliwość dotycząca tego, czy rozwiązanie przyjęte w prawie krajowym w odniesieniu do omawianej kwestii „[...] w kontekście konsekwencji wynikających z art. 6 TUE, nie powoduje zakłócenia zasady równowagi instytucjonalnej [...]”.

Stąd też, skoro zdanie odnośnie do którego w przywołanej korespondencji przedstawiono wątpliwości translatorskie nie jest zdaniem oznajmującym, lecz zdaniem, w którym sformułowano pytanie odnośnie do wątpliwości dotyczących ryzyka zakłócenia zasady równowagi instytucjonalnej, to nie można uzupełnić go w proponowany przez Państwa sposób słowami „przy założeniu”. W pytaniu drugim (sugerowanych) założeń bowiem nie formułowano, lecz na tle przedstawionych rozwiązań prawnych oraz towarzyszących im wątpliwości sformułowano pytanie, między innymi, odnośnie do tego „Czy [...] sytuacja, gdy skład organu Państwa Członkowskiego mającego stać na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów (Krajowa Rada Sądownictwa), przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie dotyczącym pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego jest kreowany w ten sposób, że przedstawiciele władzy sądowniczej w tym organie wybierani są przez władzę ustawodawczą, nie zakłóca zasady równowagi instytucjonalnej?”

III. Mamy nadzieję, że nasze wyjaśnienia są jasne, zrozumiałe oraz wystarczające.

